

13. tanulmány

A római út

Szeptember 22., szombat délután

Pál nagyon sokat tett. Attól a naptól kezdve, amelyen átadta magát Krisztusnak, élete fáradhatatlan szolgálatból állt. Városról városra, országról országra utazott, hirdette a keresztről szóló Igét; lelkeket térített meg az evangéliumhoz, és gyülekezeteket alapított. Ezek sorsát állandóan a szíven viselte; több levelet is intézett hozzájuk, hogy oktassa őket. Időközönként mesterségét is folytatta, hogy mindennapi kenyerét megkeresse. Azonban életének valamennyi elfoglaltsága között sem tévesztette szem elől az egyetlen nagy célt, hogy magasztos elhívása felé törekedjen. Egyetlen cél létezett csak előtte, hogy hű maradjon hozzá, aki Damaszkusz kapujánál nyilatkozott meg előtte, és lépett be az életébe. Semmi sem tudta eltántorítani ettől a céltől. A gólgotai keresztet magasztalja – ez volt a mindent átfogó indíték, ami szavait és tetteit ihlette. – *Az apostolok története*, 483. o.

Az a magasztos cél késztesen minden keresztény munkást arra, hogy fenntartás nélkül szentelje életét Isten szolgálatára, ami Pált arra bírta, hogy minden fáradtság és viszontagság ellenére is előretörjön. A világ csábítani fogja: igyekszik figyelmét elvonni az Üdvözítőről; a hívő azonban törtessen célja felé. Mutassa meg a világnak, az angyaloknak és az embereknek, hogy reménységének megvalósulása, megvalósítása minden áldozatot és erőfeszítést megér, mert elvezet Isten színe elé. – *Az apostolok története*, 484. o.

Noha Pál fogoly volt, de mégsem csüggedt el. Győzelmi ének hatja át leveleit, amiket Rómából írt a gyülekezetekhez. „Örüljete az Úrban mindenkor – üzeni a filippibelieknek –, ismét mondom: örüljetek!...

Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgésetekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.” – *Az apostolok története*, 483. o.

Az élet minden rejtélye megoldódik akkor. Ahol a mi szemünk csak zűrzavart és csalódást, meghiúsult célokat és terveket érzékelt, ott csodálatos, minden felett győztes megvalósított célt, mennyei harmóniát látunk majd. – *Előtted az élet*, 305. o.

Szeptember 23., vasárnap – HAJÓÚT RÓMÁBA

Krisztus csak szenvedés által tolthette be küldetését. Szomorúsággal, nehézségekkel, küzdelmekkel teli élet és szégyenteljes halál állt előtte. Az egész világ bűneit hordoznia kellett. El kellett viselnie, hogy elszakad az Atya szeretetétől. Most a kísértő felajánlotta, hogy Jézus javára lemond bitorolt hatalmáról. Krisztus megszabadíthatná magát a szörnyű jövőtől, ha elismeri Sátán felsőbbségét. Ám ha ezt megteszi, átengedi a győzelmet a nagy küzdelemben. Sátán vétkezett a mennyben, mert magát Isten Fia fölé akarta emelni. Ha ez most sikerül, az a lázadás diadala lenne. – *Jézus élete*, 129. o.

Micsoda együttérzést tanúsít szenvedő gyermekei iránt Jézus! Saját ügyének tekinti ügyüket. Nyomorúságuk az Ő nyomorúsága. Ne feledd, önző keresztény: minden szükségben levő, hajléktalan, árva és fogoly rászoruló elhanyagolása lényegében a Megváltó elhanyagolását jelenti!

Amikor egy falat kenyeret adtál az éhezőnek, amikor azt a vékony ruhát adtad a rászorulóknak, hogy megvédje magát a csípős hidegtől, akkor eszedbe jutott, hogy mindezt a dicsőség Urának adtad? „Egész életek során veletek voltam ezeknek a szenvedő embereknek a személyében, de ti nem kerestetek engem. Nem akartatok a barátaim lenni. Nem ismerlek titeket.”

Isten világában a szegényeknek ugyanolyan joguk van egy helyhez, mint a gazdagoknak. A Mózes harmadik könyvében leírt elveket az irgalmas Teremtő adta, hogy enyhítse a szenvedést, hogy reménységet

és napfényt vigyen a rászorulóknak és elnyomottak életébe. – *Különleges elhívásunk*, 93. o.

A mi Istenünk szeretetteljes, irgalmas Atya. Ne essen nehezünkre neki szolgálni. Ellenkezőleg, örüljünk és ujjongjunk, hogy szolgálhatunk és részt vehetünk munkájában. Az Úr nem akarja, hogy gyermekei, akiket oly dicsőn megváltott, kegyetlen és zsarnok munkaadónak tekintsék. Legjobb barátjuk Ő, és mikor Őt imádják, Isten velük van, tőle vigaszt és áldást várhatnak, ami szívüket örömmel és szeretettel tölti be. Isten azt akarja, hogy gyermekei vigaszt merítsenek az Ő szolgálatából, és inkább öröme, mint tehernek tekintsék az Ő szolgálatát. Legmélyebb vágya, hogy mindazok, akik Őt imádják, szeretetének és előrelátásának számos jelét véve, mindennapi munkájukhoz erőt merítsenek, és kegyelmet nyerve hűségesen és becsületesen járassanak el minden dologban. – *Jézushoz vezető út*, 103. o.

Hamarosan nyomorúság lesz az egész világon. Mindenkinek törekednie kellene Isten megismerésére. Nincs idő a késlekedésre. – *Az utolsó napok eseményei*, 153. o.

Isten gyülekezete iránti szeretete végtelen. Szüntelen gondoskodik örökségéről. Nem túri, hogy szenvedés érje gyülekezetét, csak ami elengedhetetlenül szükséges jelen és örök javához. Meg fogja tisztítani gyülekezetét, amint templomát megtisztította földi szolgálata kezdetén és végén. Amit próba és vizsgaként hoz gyülekezetére, azzal a céllal teszi, hogy népe mélyebb jámborságot nyerjen, és több ereje legyen elvinni a kereszt diadalát a világ minden tájára. – *Bizonyságtételek*, IX. köt., 228. o.

A szenvedések, a keresztek, a kísértések és a különféle próbáink Isten munkaeszközei, hogy csiszoljanak, megszenteljenek és felkészítsenek minket a mennyei csűrők számára. – *Bizonyságtételek*, III. köt., 115. o.

Szeptember 24., hétfő – A HAJÓTÖRÉS

Ekkor Pált és a többi foglyot még a hajótörésnél is rettenetesebb sors fenyegette. A katonák úgy látták, hogy miközben igyekeznek a partra jutni, nem vigyázhatnak a foglyokra is. Mindenkinek elég gondja lesz, hogy saját életét mentse. A katonák viszont felelősek voltak, és életükkel szavatoltak a foglyokért, hogy közülük egy se hiányozzon. Ezért elhatározták, hogy az összes foglyot megölik. A római törvény jóváhagyta ezt a kegyetlen eljárást, és tervüket azonnal véghezvitték volna, ha nem lett volna köztük Pál, akinek mindannyian egyenlően hálával tartoztak. Julius százados tudta, hogy valamennyien, akik a hajón tartózkodtak, az apostolnak köszönhetik megmenekülésüket; de azonkívül arról is meg volt győződve, hogy az Úr volt Pállal, és ezért is félt őt megbántani. Megparancsolta tehát, „hogy akik úszni tudnak, először azok szökdössenek a tengerbe, és meneküljenek ki a szárazföldre. A többiek pedig ki deszkákon, ki a hajó egyéb darabjain. És így lőn, hogy mindnyájan szerencsésen kimenekültek a szárazföldre.” (Csel 27:43) Amikor a névsort később felolvasta, senki sem hiányzott. – *Az apostolok története*, 445. o.

A belső béke és az Isten ellen nem vétő lelkiismeret életre kelti és élénkíti a szellemi képességet, akár a zsenge növényekre permetező harmat. Akaratod akkor helyes irányt vesz fel, és uralmad alatt marad, és bár biztosabb fellepésű lesz, mégis mentes marad a romlottságtól. Elmélyedéseid, mivel megszentelődnek, az öröm forrásai lesznek. A csöndes nyugalom, melyre így szert tehetsz, áldására lesz azokra, akikkel érintkezel. Ez a békesség és nyugalom idővel magától értetődő lesz, és széttárasztja becses sugarait környezetedre is, hogy ők meg rád ragyogják vissza. Minél inkább megízleled a mennyei békét és lelki egyensúlyt, annál inkább növekedni fog benned. Élénk, életerős öröm ez, amely nem fojtja minden néven nevezendő erkölcsi erejét halálszerű álomba, hanem élénkebb tevékenységre serkenti. A tökéletes béke mennyei vonás, mellyel az angyalok rendelkeznek. Segítsen Isten, hogy szert tegyél erre a békére! – *Bizonyágtételek*, II. köt., 327. o.

A Krisztusban elrejtett élet a békesség élete. A békétlenség, az elégedetlenség és a nyugtalanság az Üdvözítő hiányáról árulkodik. Ha befogadjátok Jézust, akkor életetek a Mesterért végzett jó és nemes munkával telik meg. Nem jut majd eszetekbe, hogy magatoknak szolgáljatok, hanem közelebb, egyre közelebb húzódtok kedves Megváltónkhoz. Jellemetek Krisztuséhoz hasonló lesz, és mindenki tudni fogja rólatok, hogy Jézussal voltatok, és tőle tanultatok. Minden ember magában hordozza boldogságának vagy szerencsétlenségének forrását. Aki akar, fölébe emelkedhet alacsonyrendű, érzelgős gondolatainak, amelyek sokak lelki életét kitöltik. De míg valaki felfuvalkodott, az Úr nem tehet érte semmit. Sátán nagyraavagyó tervekkel kábítja érzeinket, mi azonban mindig tartsuk szem előtt a hívás jutalmát, melyre Isten felülről hívott el Krisztus által (lásd: Fil 3:14). Tegyétek meg mindazt a jót, amit megtehettek ebben az életben. „Az értelmesek pedig fénylenek, mint az égnek fényessége, és akik sokakat az igazságra visznek, miként a csillagok, örökkön örökké.” – *Bizonyságtételek*, V. köt., 487. o.

Szeptember 25., kedd – MÁLTÁN

Három hónapig tartózkodtak a hajó utasai Málta szigetén. Ezalatt Pálnak és munkatársainak alkalmuk nyílt, hogy az evangéliumot prédikálják, és az Úr láthatóan munkálkodott általuk. Az apostol kedvéért az egész hajótörött társasággal szeretettel bántak; igyekeztek szükségleteiket minden tekintetben kielégíteni, és mielőtt Máltát elhagyták, minden szükséges útravalóval is ellátták őket. – *Az apostolok története*, 446. o.

Nincs helye a restségnek. Az élet sokkal fontosabb, mivel egy szent befektetés: minden pillanatát bölcsen kell gazdagítani, az eredmény pedig majd az örökkévalóságban fog láthatóvá válni. Isten minden embertől azt kéri, hogy tegye meg a tőle telhető jót. A megőrzésre ránk bízott talentumokat teljes mértékben hasznosítani kell. Azért adta, hogy azokat az Ő nevének dicsőségére és embertársaink javára használjuk fel. – *Tanácsok szülőknek, tanároknak és tanulóknak*, 62. o.

Előjogunk, hogy imádkozzunk a betegekkel, és segítsünk nekik megragadni a hit kötelét. Isten angyalai közel vannak azokhoz, akik ilyen módon szolgálnak a szenvedő emberiségnek. Ha betegek fordulnak Krisztus felszentelt követéhez, és ő megkísérli figyelmüket az isteni dolgokra terelni, akkor olyan munkát végez, amely örökké megmarad. Amikor a beteghez a reménység vigaszával közeledik – amelyet a Jézusba vetett hit és az isteni ígéretek elfogadása által nyert –, akkor a lelkierővel szerzett saját tapasztalatai is egyre gazdagabbak lesznek. – *Az evangélium szolgálói*, 213. o.

A bűnbánóknak nem kell kétségbeesniük, ha törvényszegésükre emlékeztetik, ha a veszélyekre figyelmeztetik őket. Pontosan ezek az értük történő intézkedések bizonyítják, hogy mennyire szereti őket Isten, és bizonyítják kívánságát, hogy megmentse őket. Csak követniük kell a menny tanácsát, teljesíteniük az akaratát, hogy az örök életet örökölhessék. Azért állítja tévelygő népe elé a bűneit, hogy lássák, milyen óriásiak azok az isteni igazság fényében. Az a kötelességük, hogy örökre elhagyják azokat. Ha Isten népe felismerné az Úr bánásmódját, ha elfogadná tanításait, lábuknak egyenes ösvényt találnának, és fényt is, mely átvezeti őket a sötétségen és a csüggedésen. – *Bizonyosságtételek*, V. köt., 661. o.

„Amit vet az ember, azt aratja is.”(Gal 6:7) Szülők, a ti munkátok gyermekeitek bizalmát megnyerni és türelemmel, szeretettel elvetni az értékes magvakat. Végezzétek munkátokat megelégedve, és soha ne panaszkodjatok a nehézségek, gondok és vesződségek miatt. Ha türelmesen, kedvesen csak egyetlen lelket is tökéletességre vezettek Jézus Krisztusban, életetek már nem volt hiábavaló. Tartásotok hát lelketeket reménységben és türelemben, soha ne engedjétek meg magatoknak, hogy arckifejezések vagy viselkedések csalódottságot mutasson. Egy jellem kialakítása van rátok bízva, hogy Isten segítségével egyszer majd a Mester szőlőkertjében dolgozzon, és lelkeket nyerjen Jézusnak. Biztassátok gyermekeiteket magas színvonal elérésére életmódjukban és céljaikban. Legyetek türelmesek tökéletlenségeikkel szemben, ahogy Isten is türelmes veletek, és figyelmet fordít rátok, hogy gyümölcsöt

teremhessetek az Ő dicsőségére. Buzdítsátok a gyermekeket arra, hogy igyekezzenek megszerezni a belőlük még hiányzó képességeket. – *Gyermeknevelés*, 185. o.

Szeptember 26., szerda – PÁL VÉGRE RÓMÁBA ÉR

Julius százados Rómában átadta foglyait a császári testőrség fővezérének. A Pálról adott jó jelentés, valamint Festus kísérőlevele azt eredményezte, hogy a fővezér jóindulattal viselkedett iránta. Fogság helyett megengedte, hogy saját bérelt szállásán lakjon. Ugyan még mindig őréhez láncolva, de mégis fogadhatta barátait, és Krisztus ügyének terjesztésén munkálkodhatott.

Sok zsidó, akiket néhány évvel korábban száműztek Rómából, ismét engedélyt kapott a visszatérésre, úgyszólván nagy számban laktak ott. Pál először is eléjük óhajtott tártani a személyére és munkájára vonatkozó tényeket, mielőtt még ellenségeinek alkalma nyílna fellázítani őket ellene. Ezért Rómába érkezése után a harmadik napon összehívta a zsidók főembereit, és egyszerűen, tárgyilagosan elbeszélte, miért hozták őt fogolyként Rómába. – *Az apostolok története*, 450. o.

Azok a nagy emberek, akik a támadás, gáncsoskodás ellenére is erejüket, képességeiket tettekre váltják, így az akadályok áldássá lesznek, és önbizalmat kapnak. A küzdelem és a tanácsstalanság az Isten iránti bizalom gyakorlására hív, és olyan állhatatosságra, amely növeli az erőt.

Krisztus nem takarékoskodott a szolgálattal. Nem órákkal mérte munkáját. Belevitte idejét, szívét, lelkét és erejét a munkába az emberiség áldására. Nehéz napokon át keményen dolgozott, és hosszú éjszakákon át leborulva kegyelemért és kitartásért imádkozott, hogy még nagyobb munkát tudjon végezni. Könnyek között, hangosan kiáltva kérte, hogy Isten erősítse meg emberi természetét a ravasz ellenség által munkájának kivédéséhez, és hogy be tudja tölteni küldetését: az emberiség erkölcsi felemelését. Munkásainak ezt mondja: „Példát adtam néktek, hogy amiképpen én cselekedtem veletek, ti is akképpen cselekedjétek.” (Jn 13:15), „A Krisztusnak szerelme szorongat minket” (2Kor 5:14) – szögezte le Pál. Ez volt életvitelének vezérlő elve, ösztönző

ereje. Ha a kötelesség útján buzgósága egy pillanatra ellankadt, egy pillantás a keresztre azt eredményezte, hogy újra felövezte elméje derekát, és az önmehtagadás útján tört előre. Testvéreiért végzett munkájában jórészt a Krisztus áldozatában megmutatkozó végtelen szeretetre és e szeretet mindent legyőző, kényszerítő erejére támaszkodott. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 500. o.

Isten szolgálatában akadályokkal és nehézségekkel kell megküzdenünk. Az események az Ő kezében vannak; szolgálainak nehézségekkel és ellenállással kell szembeszállniuk, mert ezek az Úr választott figyelemzetető eszközei. Ezek az általa megszabott feltételei a biztos haladásnak, előretörésnek és sikernek. Azonban könyörgöm az Úr Jézus szolgálainak, emlékezzenek arra is, hogy van olyan munka, amelyet csendesen, nyugodtan végezhetnek anélkül, hogy az erős ellenállást felkeltenék, mely az igazság elől bezárja a szív ajtaját. – *Evangelizálás*, 445. o.

Minden további ellenállás csak nehezebbé teszi az engedelmességet, a beismerést. Minthogy a népnek vezetői voltak, a papokra és a főemberekre hárult a feladat, hogy megvédjék eljárásukat, az általuk követett utat. Bizonyítaniuk kell, hogy igazuk volt. Mivel ellenszegültek Krisztusnak, minden további ellenállásuk csak további kényszert jelentett, hogy a választott úton kitartsanak. A múltban követett ellenszegülésük jeleneteit féltékenyen, drága kincsként őrizték. Eljárásuk rugója: gyűlöletük és rosszakaratuk immár az apostolok ellen összpontosult.

Akik a rájuk bízott igazságot hirdették, felismerték Isten Lelkének jelenlétét, mit sem félve emberek haragjától, mit sem törődve emberek kegyével. A Szentlélek hatalmának megnyilatkozása, meggyőző ereje következtében a zsidók felismerték bűnösségüket, mert hiszen ellenállottak az Isten által küldött bizonyítékoknak, ámde nem akartak felhagyni bűnös, konok ellenszegülésükkel. Mindinkább, mind határozottabban megkeményedtek lelkük vesztére. Nem mintha nem tudtak volna a Léleknek engedni, mert engedhetek volna, de nem akartak. Nemcsak bűnösök voltak, akik kihívták maguk ellen Isten haragját, hanem még Sátán tulajdonságaival is felvértezték magukat, és eltöklélten ellenálltak az Örökkévalónak. Nap mint nap, minthogy nem

akartak megtérni, újból csak lázadtak. Felkészültek arra, hogy learassák, amit vetettek. Az Atya nem csak az elkövetett bűnök miatt nyilvánítja ki haragját az emberek ellen, hanem mert készakarva megmaradnak benne, ellenállnak Istennek, és világosságuk és ismeretük ellenére megismétlik a múlt bűneit. Konokságukkal kihívják a menny haragját maguk ellen. Ezek a lelkek átadták magukat Sátánnak, és ő saját akarata szerint befolyásolja őket. – *Bizonyágtételek a prédikátoroknak*, 74. o.

Szeptember 27., csütörtök – AZ EVANGÉLIUM GYŐZELME

A föld lakóinak többsége átpártolt az ellenséghez. Bennünket azonban nem csalt meg. Sátán látszólagos győzelme ellenére Krisztus folytatja munkáját a menny szentélyében és a földön is. Isten Igéje leírja az utolsó napokban levő bűnösséget és romlottságot. Amint látjuk a jövődőlés beteljesedését, hitünk erősödjön meg Jézus országának végleges győzelmében, és lássunk hozzá megújult bátorsággal a számunkra kiosztott munkához. – *Az evangélium szolgálói*, 26. o.

Ne engedjétek a kísértő hatalmának! Erős fegyveresként jön, mégse adjátok meg neki magatokat! Erősödjétek a kötelességek teljesítése által, és védelmezzétek minden talpalatnyi területet. Visszavonulás helyett inkább törjétek előre. Ahelyett, hogy elgyengülnétek és elcsüggednétek, inkább készüljétek az ütközetre. Isten felszólít titeket, hogy vessétek be minden erőtöket a bűn összes formája ellen. Öltsetek magatokra az Úrtól kapott teljes fegyverzetet, tekintsetek üdvösségünk parancsnokára, mert veszélyes idők várnak ránk. Ne álljatok a hamis zászlók alá, hanem figyeljétek szent hitünk lobogóját. Ott legyetek, ahol ez leng, még ha a leghevesebb küzdelem is dúl körülöttele. Rövidesen úgyis véget ér ez a háború, hamarosan kivívjuk a győzelmet. S ha hűségesek maradtok, akkor hódítóknál hatalmasabbak lehettek általa, aki minket szeretett. Ragyogó díj, örök dicsőség lesz végül a jutalmatok. – *Bizonyágtételek*, V. köt., 309. o.

Az Úr látni szeretné a harmadik angyal üzenetének hathatós hirdetését. Ahogyan az Úr minden korban győzelemre vitte népét, korunk-

ban is győzedelmes beteljesedésre kívánja vinni egyházával kapcsolatos céljait. A hívő szenteket egyesült előmenetelre szólítja, miközben erőről erőre, hitből pedig fokozott bizonyosságra és bizalomra jutnak a mű igazságát és szentségét illetően.

Ragaszkodjunk sziklaszilárdan Isten Igéjének elveihez! Emlékezzünk arra, hogy Isten velünk van, hogy erőt adjon az új dolgokkal való szembenézésre. Őrizzük meg életünkben az igazságosság elveit, hogy erőről erőre juthassunk az Úr nevében. Tartsuk meg szentségben azt a hitet, melyet Isten Lelkének a tanítása és jóváhagyása alapozott meg a kezdetektől fogva napjainkig. Tartsuk igen értékesnek azt a munkát, melyet az Úr parancsolattartó népe által vitt véghez, és amely kegyelmének ereje által erősebbé és hatékonyabbá fog válni az idő haladásával. Az ellenség el akarja homályosítani Isten gyermekeinek látását, és meg akarja gyengíteni hatékonyságukat, de ha a Szentlélek vezetése szerint fognak munkálkodni, az Úr lehetőségeket fog nyitni előttük a régi romok megépítésére. Folyamatos növekedésben lesz részük, egészen addig, amikor majd az Úr nagy hatalommal és dicsőséggel leszáll a mennyből, hogy a végső győzelem pecsétjét a hűségesekre helyezze.

– *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, II. köt., 407. o.